

מסכת תמיד

פרק ז משנה ג

בזמן שפיהן גדול רוצה להקטיר, הנה עולה בכפוש והסגן בימינו. הגיע למחצית הכפוש, אחז הסגן בימינו והעלהו. הושיט לו הראשון הראש והרגל, וסמך עליהן וזרקן. הושיט השני לראשון שתי הידים, נותנו לכהן גדול, וסמך עליהן וזרקן. נשמט השני והלך לו. וכך היו מושיטין לו שאר כל האברין, והוא סומך עליהן וזרקן. ובזמן שהוא רוצה, הוא סומך ואחרים זרקין. בא לו להקריף את המזבח. מהיכן הוא מתחיל, מקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. נתנו לו יין לנסף, הסגן עומד על הקרן והסוּדָרִים בידו, ושני כהנים עומדים על שלחן החלבים ושתי חצוצרות של כסף בידם, תקעו והריעו ותקעו. באו ועמדו אצל בן ארזא, אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסף, והניף הסגן בסוּדָרִיו, והקיש בן ארזא בצלצל, ודברו הלויים

בְּשִׁיר. הַגִּיעוּ לְפָרֶק, תִּקְעוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ הָעָם. עַל כָּל פָּרֶק,
תִּקְיעָה. וְעַל כָּל תִּקְיעָה, הִשְׁתַּחֲוִיָּה. זֶה הוּא סֵדֶר הַתְּמִיד
לְעִבּוֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ, יְהִי רָצוֹן לְשִׁיבָנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן: